

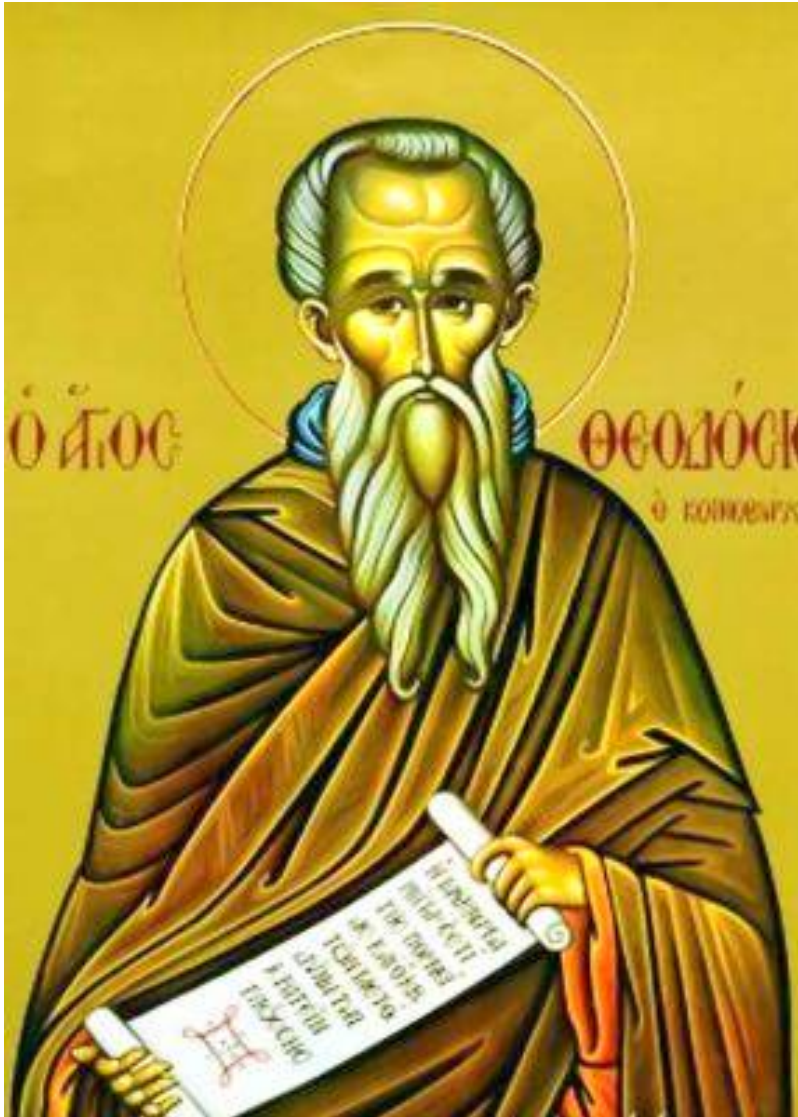
Ο Άγιος Θεοδοσίος, ο Κοινοβιάρχης.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Παρασκευή, 21 Δεκέμβριος 2012 09:17 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 16 Απρίλιος 2013 17:24

Ο ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ, Ο ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΗΣ.

Ο Άγιος Θεοδοσίος ο Κοινοβιάρχης, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 11 Ιανουαρίου, γεννήθηκε στο Μογαρισσό, που ήταν χωριό της Καππαδοκίας, το έτος 423 ή 424 μ.Χ. Ο πατέρας του ονομάζονταν Προαιρέσιος και η μητέρα του Ευλογία και ήταν ευσεβείς και ενάρετοι Χριστιανοί. Φρόντισαν, να τον αναθρέψουν και να τον μορφώσουν, όσο καλύτερα μπορούσαν, διδάσκοντάς του τις αξίες, της Χριστιανικής ζωής. Γι' αυτό, από πολύ μικρός άρχισε να ξεχωρίζει, από τους συνομηλικούς του και να κάνουν την εμφάνισή τους, τα σπάνια πνευματικά του, χαρίσματα. Υπηρέτούσε στον Ιερό Ναό του χωριού του, σαν Αναγνώστης και δεν παρέλειπε να μελετά και να βιώνει, τις Αλήθειες της Αγίας μας, Γραφής. Ήταν δε, ο επηρεασμός που δέχτηκε, σε τέτοιο βαθμό, που γρήγορα παίρνει την

Ο Άγιος Θεοδόσιος, ο Κοινοβιάρχης.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Παρασκευή, 21 Δεκέμβριος 2012 09:17 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 16 Απρίλιος 2013 17:24

απόφαση, ότι για να πετύχει καλύτερα αποτελέσματα για τον εαυτόν του και προκειμένου, να υπηρετήσει καλύτερα το Σωτήρα μας Χριστό, να ζήσει ασκητική ζωή, σε έρημη τοποθεσία.

Έτσι, εγκαταλείπει τον τόπο καταγωγής του και πηγαίνει στα Ιεροσόλυμα, με σκοπό, να προσκυνήσει τους Άγιους Τόπους, που ήταν, η μεγάλη του επιθυμία. Περνώντας από την Αντιόχεια της Συρίας, του γεννήθηκε η επιθυμία, να γνωρίσει από κοντά το γέροντα Συμεών τον Στυλίτη, να τον συμβουλευτεί και να ζητήσει την ευλογία του. Μόλις, κατάφερε να τον συναντήσει, ο Γέροντας Συμεών τον υποδέχτηκε και μάλιστα έδειξε, ότι τον γνώριζε, λέγοντας του: « Καλώς ήλθες Θεοδόσιε, άνθρωπε του Θεού!». Αμέσως, γονατίζει μπροστά του και άρχισε να ακούει και να θαυμάζει, το χαρισματικό Γέροντα Συμεών, για τη σοφία του και τη σπάνια προφητική του δύναμη. Του τονίζει, « ότι θα προκόψει στην αρετή και θα γίνει ο ηγέτης της ζωής πολλών ανθρώπων, που θα ακολουθήσουν το δρόμο της άσκησης. Μάλιστα δε, του λέγει, ότι θα εξουσιάζει και πολλά Κοινόβια Μοναστήρια και θα γίνει αφορμή να σωθούν, πολλές ανθρώπινες ψυχές». Τα σοφά και προορατικά αυτά λόγια, συγκλόνισαν, το νεαρό Θεοδόσιο. Του γέμισαν την καρδιά και του δυνάμωσαν την Πίστη και γεμάτος ενθουσιασμό, αποχαιρετά το χαρισματικό Γέροντα και συνεχίζει το δρόμο του, για τα Ιεροσόλυμα.

Έτσι, φθάνοντας στα Ιεροσόλυμα, άρχισε να επισκέπτεται τα μέρη, που εξελίχτηκε, το Θείο Δράμα και η καρδιά του πλημμύρισε από ευγνωμοσύνη. Ευχαριστούσε το Θεό, που τον αξίωσε να γνωρίσει, τον τόπο, της Μεγάλης Θυσίας, του Χριστού μας. Στην καρδιά του χαράσσονται, έντονα συναισθήματα και η πίστη του μεγαλώνει και γίνεται, πιο δυνατή. Πάρνει την απόφαση, ότι για να ασκηθεί στην αρετή, πρέπει να επιλέξει, κάποιο ασκητικό τόπο, στην έρημο. Καταλαβαίνει πολύ καλά, ότι ένας τέτοιος αγώνας, θα είναι πολύ σκληρός και οι δυσκολίες που θα αντιμετώπιζε, μεγάλες. Δεν τον τρόμαζαν τόσο, οι επίγειες ανάγκες και οι επίγειες δυσκολίες, όσο τον τρόμαζαν οι σκοτεινές δυνάμεις του διαβόλου, που θα χρησιμοποιούσε, όλα τα σκοτεινά του τεχνάσματα, προκειμένου, να τον ξεγελάσει. Όμως, την απόφαση του, δεν είναι δυνατόν να την αλλάξει, καμιά σκέψη ή δυσκολία και άρχισε, να προετοιμάζεται, για το στάδιο της άσκησης. Κρίνει, ότι προκειμένου, να πετύχει καλύτερα αποτελέσματα, για τον εαυτό του, πρέπει να ψάξει να βρει, κάποιο γέροντα ασκητή, για να διδαχθεί καλύτερα, τους κανόνες και την αυστηρότητα, της ασκητικής ζωής.

Για το σκοπό αυτό, επιλέγει, το γέροντα ασκητή Λογγίνο, που ήταν ξακουστός, για την αγιότητά του και την αυστηρότητα, της ασκητικής του ζωής. Κοντά του διδάχτηκε, την υπομονή και την υπακοή, όπως και τη σωστή νηστεία και την προσευχή, με την οποία, αντιμετωπίζεται ο διάβολος. Μαζί του, μελετούσε την Αγία Γραφή και συζητούσε, όλα τα θέματα, που τον απασχολούσαν. Έτσι, έμαθε γρήγορα, όσα έπρεπε να μάθει και καλογυμνασμένος στην άσκηση της αρετής, αποφασίζει να αποσυρθεί, σε δικό του, Ησυχαστήριο, όπου, άρχισαν να λάμπουν, οι σπάνιες αρετές του. Η φήμη του, διαδόθηκε γρήγορα και πολλοί ήταν, εκείνοι, που τον επισκέπτονταν, καθημερινά. Ανάμεσα τους, άνθρωποι απελπισμένοι και δυστυχισμένοι, που ήθελαν να τον γνωρίσουν από κοντά και έδειχναν πρόθυμοι, να δεχτούν, τις πολύτιμες συμβουλές του και να τις εφαρμόσουν. Όλους, τους δέχονταν, με καλοσύνη και με αδελφική, αγάπη. Τους συμβούλευε και τους παρηγορούσε, γεμίζοντας, έτσι, την καρδιά τους, με αρετές και φωτίζοντάς τους στη ζωή, να εφαρμόζουν, πάντα το σωστό, το ηθικό και το τέλειο. Όμως, οι επισκέπτες, άρχισαν να πυκνώνουν και ο Όσιος Θεοδόσιος, δεν έβρισκε το χρόνο, ούτε να προσευχηθεί. Έκρινε, ότι αυτό δεν μπορεί να κρατήσει περισσότερο και παίρνει την απόφαση, να αναζητήσει πιο

Ο Άγιος Θεοδόσιος, ο Κοινοβιάρχης.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Παρασκευή, 21 Δεκέμβριος 2012 09:17 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 16 Απρίλιος 2013 17:24

απόμερο Ησυχαστήριο, προκειμένου, να συνεχίσει καλύτερα, την ασκητική του ζωή.

Η απόκριση σπηλιά ενός βουνού, επέλεξε να γίνει το νέο Ησυχαστήριό του, που σύμφωνα με την παράδοση, φιλοξένησε τους Τρεις Μάγους, μετά την προσκύνηση, του Θεού Βρέφους και αμέσως ξεκινά, έντονη ασκητική ζωή. Η νηστεία που εφαρμόζει, είναι εξαντλητική, που συνοδεύεται, με αγρυπνίες και προσευχές. Με δάκρυα στα μάτια παρακαλεί το Θεό, να τον δυναμώσει στον αγώνα που κάνει, να υποτάξει, κάθε του αμαρτωλή επιθυμία και σκέψη. Λίγα χόρτα, χωρίς ψωμί και μια φορά τη βδομάδα, ήταν η τροφή, που τον κρατούσε στη ζωή. Όμως, η ευτυχία και η υγεία, που άστραπτε στο πρόσωπό του, τον δυνάμωνε και τον σκληραγωγούσε. Ο κόσμος, που τον αναζητούσε παντού, γρήγορα πληροφορείται το νέο του Ησυχαστήριο και άρχισε, να τον επισκέπτεται. Έδειχναν, ότι είχαν ανάγκη, από τις πολύτιμες συμβουλές του, που για μεγάλο διάστημα, στερήθηκαν. Ο Άγιος Θεοδόσιος, πάντα ακούραστος, τους συμβουλεύει και τους παρηγορεί. Ακούει, όλων τα προβλήματα και μαζί τους, προσεύχεται. Πονάει και υποφέρει, με τα προβλήματα του κάθε επισκέπτη και τις περισσότερες φορές, κλαίει μαζί του. Παρακαλεί με θερμή προσευχή το Δεσπότη Χριστό, να τους φωτίσει το νου και να μετανοήσουν, για να ακολουθήσουν το δρόμο, που οδηγεί στη σωτηρία τους.

Ανάμεσα στους επισκέπτες, ήταν και πολλοί νέοι, που γοητεύτηκαν από τη διδασκαλία του και τις σπάνιες αρετές του και δήλωσαν πρόθυμοι, να τον ακολουθήσουν, στη άσκηση. Έτσι, σε λίγο χρόνο, ο αριθμός τους αυξήθηκε σε τέτοιο βαθμό, που άρχισε να προβληματίζει, τον Άγιο Θεοδόσιο. Περνά από το μυαλό του, η σκέψη, να φύγει και να αναζητήσει, νέο Ησυχαστήριο. Όμως, περνά και η σκέψη, να μείνει κοντά τους, αφού πρώτα βεβαιωθεί, ότι ήταν αυτό, το θέλημα του Θεού. Γι' αυτό το σκοπό, βάζει στο θυμιατήρι σβηστά κάρβουνα με λιβάνι και μαζί με τους αδελφούς του Μοναχούς, ξεκίνησαν προς την έρημο, προσευχόμενοι. Αν τα κάρβουνα άναβαν από μόνα τους, τότε το θέλημα του Θεού ήταν, να ιδρύσει κοινόβιο Μοναστήρι, υποδεικνύοντας, συγχρόνως και το σημείο, στο οποίο έπρεπε, να ιδρυθεί.

Έτσι, ξεκινά μια ατέλειωτη πομπή στην έρημο, με την ελπίδα, ότι σε κάποιο σημείο θα φανερωθεί, η επιθυμία του Θεού, για να ιδρύσουν το Μοναστήρι τους. Οι προσευχές τους, ολοένα και εντεινόνταν, περισσότερο. Ο Άγιος Θεοδόσιος, με θέρμη παρακαλούσε το Θεό, να του φανερώσει, την επιθυμία Του. Οι Μοναχοί έριχναν συγχρόνως και κάποιες κρυφές ματιές στο θυμιατήρι, μήπως και το δουν να καπνίζει, που σήμαινε, ότι άναψαν τα κάρβουνα. Είχαν σχεδόν προχωρήσει, αρκετά, μέσα στην έρημο. Ο Άγιος Θεοδόσιος, τους συμβούλεψε, ότι πρέπει να ακολουθήσουν το δρόμο της επιστροφής, λέγοντάς τους συγχρόνως, ότι δεν έπρεπε να γίνει, εκείνο που επιθυμούσαν. Όμως, δε λιγοψύχησαν, αλλά συνέχισαν να προσεύχονται, με τον ίδιο ενθουσιασμό. Σε κάποια στιγμή και ενώ πλησίαζαν στο Ησυχαστήριο, απ' όπου ξεκίνησαν, τα κάρβουνα ανάβουν και το άρωμα του λιβανιού, άρχισε, να εκπέμπει την ευωδία του. Το θαύμα έγινε και όλοι μαζί ευχαριστούσαν και δοξολογούσαν το Θεό, στερεώνοντας, ακόμη, περισσότερο, την πίστη τους.

Αμέσως, όλοι μαζί ξεκινούν τις εργασίες, με ζήλο, προκειμένου, να κατασκευάσουν, τα κτίρια του Μοναστηριού. Οι εργασίες προχωρούσαν, με γρήγορους ρυθμούς, γιατί τους συμπαραστέκονταν ο Ουράνιος Πατέρας, που τους ευλογούσε το έργο. Έτσι, κατασκευάστηκε ένα μεγάλο συγκρότημα, που πέρα από τα κελιά των Μοναχών, περιελάμβανε και νοσοκομεία, ξενοδοχεία, όχι μόνο για τις ανάγκες των Μοναχών, αλλά και για τις ανάγκες, των κοσμικών. Το Μοναστήρι αυτό, λειτουργούσε με τους κανόνες, που έθεσε ο Αρχηγός τους, ο Άγιος Θεοδόσιος, που ονομάστηκε, Κοινοβιάρχης. Το Μοναστήρι δε, το ονόμασαν Κοινόβιο, που σήμαινε, ότι κανείς δεν είχε τίποτα δικό του και όλα, ανήκαν

σε όλους.

Μόλις άρχισε να λειτουργεί, πολλοί ήταν εκείνοι, που το επισκέπτονταν καθημερινά, για να ξεφύγουν έστω και λίγο, από τα προβλήματα της καθημερινότητας. Όμως και πολλοί ήταν εκείνοι, που εκδήλωσαν την επιθυμία, να εγκατασταθούν, μόνιμα. Σ' αυτό βοήθησε και η υποδειγματική οργάνωση, που εφάρμοσε ο Άγιος Θεοδόσιος, με τους Κανόνες, που ο ίδιος καθιέρωσε. Έτσι, γρήγορα γίνεται, το μόνο ασφαλές λιμάνι, για τους πονεμένους και τους δυστυχισμένους. Τους υποδέχονταν ο ίδιος προσωπικά και τους φέρονταν, με καλοσύνη και γλυκύτητα. Άκουε με προσοχή τα προβλήματά τους και έδιδε τις ανάλογες λύσεις, ορίζοντας συγχρόνως και τους δικούς του Κανόνες, άσκησης. Γι' αυτούς, που επέλεξαν να εγκατασταθούν μόνιμα και να ακολουθήσουν τη Μοναχική ζωή, φρόντιζε να τους διδάσκει πρώτα, με τη συμπεριφορά του και την αυστηρή τήρηση των Κανόνων, που ζητούσε να εφαρμόζονται. Τους συμβούλευε, να ασκούνται στην ταπεινοφροσύνη και να συμπεριφέρονται, με απλότητα και καλοσύνη, στους επισκέπτες και τους αδελφούς Μοναχούς. Η φήμη του Μοναστηριού, διαδόθηκε παντού και ο αριθμός των επισκεπτών αυξάνονταν καθημερινά, όπως αυξήθηκε σημαντικά και ο αριθμός των Μοναχών.

Όμως, ο πρᾶος και ήσυχος χαρακτήρας του Αγίου, άλλαζε και γίνονταν θηρίο ανήμερο, όταν έβλεπε να κινδυνεύει, η Χριστιανική Πίστη, από τις αόρατες και σκοτεινές δυνάμεις, που κατά καιρούς, την απειλούσαν. Εκείνα τα χρόνια, κάνουν την εμφάνισή τους οι Μονοφυσιτικές αιρέσεις, που έθεταν σε κίνδυνο, τα Δόγματα της Ορθοδοξίας. Είχαν μάλιστα καταφέρει, να έχουν με το μέρος τους και αυτόν ακόμη τον αυτοκράτορα Αναστάσιο (491-518), που με τη σειρά του, άρχισε να πιέζει τον Άγιο Θεοδόσιο, να δεχθεί, να έχει και αυτός, τις ίδιες απόψεις. Έφθασε μάλιστα στο σημείο να γράψει επιστολή και να την απευθύνει στον Άγιο και να του ζητά επίμονα, να αναγνωρίσει και αυτός, την αίρεση. Ο Άγιος, αντιδρά αμέσως και ήταν, τόση η ταραχή του, που φάνηκε να τον χτυπά, ηλεκτρικό ρεύμα. Καλεί τους Μοναχούς και τους Ασκητές και τους κρούει τον κώδωνα του κινδύνου και τους παρακαλεί, να κατέβουν σε κοινό αγώνα, προκειμένου, να αντιμετωπίσουν τον κίνδυνο, που απειλεί την Ορθοδοξία. Συντάσσουν επιστολή και την στέλνουν στον αυτοκράτορα, όπου του γράφουν: « Εμείς θα παραμείνουμε πιστοί και αμετακίνητοι, στα ορθά Δόγματα των Πατέρων μας. Δεν θα προδώσουμε ποτέ την Ορθόδοξη Πίστη μας, ακόμη και αν κατακρεουργήσετε, τα σώματά μας».

Μόλις έφθασε στα χέρια του αυτοκράτορα η επιστολή, τους απαντά, σε ήπιους τόνους, ότι για το πρόβλημα που δημιουργήθηκε, δεν ευθύνεται ο ίδιος, αλλά κάποιοι κακοί σύμβουλοι, που τον συμβούλεψαν, να φερθεί, μ' αυτό τον τρόπο. Έτσι, σταμάτησε προσωρινά, να πιέζει τους Μοναχούς, αλλά και τους Κληρικούς, να αναγνωρίσουν την αίρεση. Το αμέσως επόμενο διάστημα, επηρεασμένος, δήθεν και πάλι, απευθύνει νέες επιστολές στον Κλήρο και στο Λαό, ζητώντας επίμονα, να αναγνωρίσουν, την αίρεση του Μονοφυσιτισμού. Αμέσως, ο αγωνιστής της Ορθοδοξίας, Άγιος Θεοδόσιος, καλεί τον Κλήρο και το Λαό του Θεού στην Εκκλησία και με την παρουσία των απεσταλμένων του αυτοκράτορα, ανέβηκε στον Άμβωνα της Εκκλησίας και βροντοφώναξε: « Όποιοι δε σέβονται και δεν τιμούν τις Τέσσερεις Ιερές Οικουμενικές Συνόδους και τα Τέσσερα Ιερά Ευαγγέλια, να έχουν το ανάθεμα». Στη συνέχεια, ζητάει από τον Κλήρο και το Λαό, να ξεσηκωθεί, εναντίον του αυτοκράτορα και των κακόβουλων επιθυμιών του.

Όταν οι απεσταλμένοι του αυτοκράτορα γύρισαν και αφού τον ενημέρωσαν σχετικά, για τον κίνδυνο που διαγράφεται, εκείνος δίδει αμέσως εντολή, να εξορίσουν τον Άγιο Θεοδόσιο. Με την απομάκρυνση του Αγίου, άρχισαν να κάνουν την εμφάνισή τους μαύρα και σκοτεινά σύννεφα, που απειλούσαν το φωτεινό και ολοκάθαρο Ουρανό, της Ορθοδοξίας.

Ο Άγιος Θεοδοσίος, ο Κοινοβιάρχης.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Παρασκευή, 21 Δεκέμβριος 2012 09:17 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 16 Απρίλιος 2013 17:24

Όμως, ο Πανάγαθος Θεός δεν επέτρεψε να απειληθεί, η Ορθοδοξία, γιατί φρόντισε, να αφαιρέσει τη ζωή, του αιρετικού αυτοκράτορα και να επανέλθει η ηρεμία, στους κόλπους της Εκκλησίας και να επανέλθει έτσι, ο Άγιος Θεοδοσίος, από την εξορία. Ο Αγαθός Θεός, τον αντάμειψε γι' αυτό του τον αγώνα, την πίστη του και την ταπεινώσή του, με τα Δικά Του Ειδικά Χαρίσματα, χαρίζοντάς του τη Δύναμη, να κάνει θαύματα και να δοξάζεται, το Άγιο Όνομά Του.

Όμως, η ηλικία του Αγίου Θεοδοσίου, είχε ήδη φθάσει σε βαθιά γεράματα. Το ασκητικά καλογυμνασμένο του κορμί, δεν άντεξε πλέον και λύγισε. Μια μεγάλη αρρώστια, τον κυριεύει και τον ρίχνει στο κρεβάτι του πόνου, για αρκετό χρονικό διάστημα. Οι πόνοι, που τον κυριεύουν, είναι φοβεροί και εξασθενούν ακόμη περισσότερο, το εξαντλημένο του, σώμα. Δε βαρυγκωμάει, ο υπέροχος αθλητής της ερήμου, αλλά συνεχίζει να προσεύχεται και να δοξολογεί το Θεό. Συνεχίζει, με τον ίδιο ζήλο, να διδάσκει και να καθοδηγεί τους Μοναχούς του Μοναστηριού, υποδεικνύοντας και τους τρόπους καταπολέμησης, των πειρασμών. Σε κάποια στιγμή, είπε στους δικούς του, ότι επιθυμεί να δει από κοντά, κάποιους από τους Επισκόπους, από τους οποίους ζήτησε, να τον συγχωρέσουν. Άρχισε να προσεύχεται και την ίδια χρονική στιγμή, σταυρώνει τα χέρια Του και η Αγία Του Ψυχή, ανεβαίνει στον Ουράνιο Πατέρα, αγνή, ολόλευκη και καθαρή.

Ήταν στις 11 Ιανουαρίου του 529 μ.Χ. και τη μέρα αυτή γιορτάζεται, από την Εκκλησία μας.

Απολυτίκιο του Αγίου:

Αρεταίς θεοσδότοις εκλάμπας Όσιε, μοναστικής πολιτείας ώφθης λαμπρός χαρακτήρ, και φωστήρ θεοειδής Πάτερ και έξαρχος, Θεοδόσιε σοφέ, των Αγγέλων μιμητά, θεράπων ο της Τριάδος. Ην εκδυσώπει απαύστως, ελεηθήναι τας ψυχάς ημών.

Ακούστε το απολυτίκιο του Αγίου:

{mp3}01_11_θεodosioy_koinobiarxou{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.
2. Εκδόσεις, Ορθόδοξου Τύπου « Ο ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ, Ο ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΗΣ» Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
3. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο του Αγίου Θεοδοσίου, τον αφιερώ νω:

Ο Άγιος Θεοδόσιος, ο Κοινοβιάρχης.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Παρασκευή, 21 Δεκέμβριος 2012 09:17 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 16 Απρίλιος 2013 17:24

---

1. Σε όσους φέρουν βαπτιστικά, το όνομα του Αγίου, να προστατεύονται στη ζωή τους, από τη Χάρη Του.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να προστατεύεται η ζωή τους, από τη Χάρη του Αγίου.

Σπήλι, Δεκέμβριος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}